

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Saját erőből

A legszelebb közvélemény előtt polgárjogot nyert az utóbbi néhány esztendőben a kifejezés: saját erőből. Így készül a lakások 80 százaléka, ezt hangoztattuk, amikor a szerződéses üzemeltetési formát a szolgáltatóiparban meghonosítottuk, és a gyenge, bizonytalan, a lábukon alig álló vendéglők, fodrászsalonok, kisboltok gazdasági prosperitását tűztük ki célul. A saját erő visszaköszönő szóhasználat volt az országgyűlés nyári ülészakán is.

A T. Ház felsősorban akkor ismételte ezt a kifejezést, amikor a veszteséforrások enyhítéséről, vagy megszüntetéséről beszélt. Ugyanis országszerte gond, hogy azok a vállalatok, üzemek, amelyek évekkel ezelőtt belépőt váltottak a gyengén gazdálkodók klubjába, ottragadtak, és a belépőjegyből bérlet lett. A veszteséges, alaphiányos szervezetek betegségi állapota állandósult. A kórokozót nem tudták leküzdeni, annak ellenére sem, hogy az államtól kaptak erősítő injekciókat. A kórlepet többé-kevésbé úgy lehetne kitölteni: lassan követik a piaci igényeket, nem használják ki a szellemi adottságokat, ráfizetnek a beruházásokra, nem olyan árut termelnek, amit jó pénzért el lehet adni stb., stb. A közgazdaságtanban nehezen elizgódó magyar állampolgár is tudja, hogy a rosszul dolgozó cégnél — belvárosiasan szólva — „mitől döglük a légy”, mi az eredménytelenség oka.

A szigorúbb és nehezebb helyzetben nem lehet néhány vállalatvezetővel, egy-egy elnökkel az ügyet elintézni, a dolgokat elrendezni. Annál az egyszerű oknál fogva sem, mert az állami költségvetés hiányának 90 százaléka — ami több milliárd forint — az ipari vállalatoknál „termelték ki”. A nevezett cégek száma pedig nem több két tucatnál. És valamennyi régi klubtag a veszteségesen gazdálkodók társaságához tartozik. Történetünkben lehet, hogy a mostani ülésszak drámai fordulatot hozott, hiszen a pénzügyminiszter bejelentette, az állam nem adja tovább az erősítő injekciókat. A támogatást csak a jól dolgozó vállalatok rovására tudnák biztosítani, és ez már nem megy tovább. Ezentúl saját erejükből kell talpra állniuk, ami korántsem annyira ördögös dolog, mint ahogy egyes vállalatvezetők tehetetlenségüket, gyengeségüket és kezdeményezőkészségük hiányát palástolva hirdetik. Jó néhány nehéz helyzetbe került cég bizonyította már, hogy a megfelelő szakértelemmel, vállalkozó, az újtást szem előtt tartó vezető a sárba ragadt szerkezet ki tudja rántani.

Saját erőből építkezünk. Szép és elismerő szavakat lehetett hallani a magánépítők mozgalmáról, ám nem hiányoztak a kritikai megjegyzések. A magánépítő-mozgalomnak egyre inkább számkivetettjei a vékonypénzű, kiskeresetű fiatalok. Biztosan mindenki ismer olyan történetet, amikor a boldog fiatal párok a reggelig tartó lakodalomból a saját otthonukba mentek. Örömeiket nem felhőzte be, hogy a lakást nem ők vették. Az apósok, anyósok dobták össze a pénzt az új otthonra, Micsoda boldogság. De milyen keserves küzdelmet jelent a huszoneveseknek, azoknak, akik 3-4 ezer forintból gyűjtik össze a beugrot és tíz év is eltelik, amíg egybe lesz a pénz. Az ő lakodalomuk után hosszú az út az önálló, saját otthon küszöbéig, és sokszor tövissel van kirakva. A lakásárak pedig emelkednek. Szűkebb pátriánkban egy két és fél szobás sima panelotthon vételösszege megközelíti a 800 ezer forintot. A régi kabarékérdés juthat eszünkbe: Mibul, Ubul? Nem szaporítom a szót, nagyon sok esetben a szülők pénztárcája határozza meg a lakásszerzés esélyeit a fiataloknál. Így aztán az országgyűlésen is sok szó esett társadalmi segítségről, amelynek a formája különböző lehet. Nyilvánvaló érdeke minden vállalatnak, hogy a jó szakembert megfogyja, letelepítse. Erre is vannak jó példák. Tavaly ilyen megfontolásból 13 százalékkal nagyobb lakásépítési alapot képeztek, mint az előző évben. Az 1982. évi 17 ezerrel szemben 1983-ban már 27 ezer lakás építéséhez és vásárlásához nyújtott támogatást a munkahely. A kormány döntése alapján a fiatalok az idén még fokozottabban érezhetik az állami segítséget. Az ifiúság lakáshoz jutási lehetőségeinek javítására 300 millió forintot többletet fordítanak. Az OTP pedig differenciáltabban, az egyéni helyzetet jobban figyelembe vevő hitelbírálatot folytathat a lakáshiteleknel.

Természetesen továbbra is szükség lesz saját erőre az otthonteremtésnél. Sőt... Ám megragadom ezt az alkalmat és a gondolatmenet végén arra biztatnám a gyárak, üzemek, intézmények vezetőit, hogy a teljesítmények alapján még jobban differenciálják a fizetéseket, futtassák ki a szorgalmas, tehetséges fiatalokat. A fizetésemelésnél és az előrelépésnél ne legyen szempont, „fék”, hogy X, Y, még fiatal. Végeredményben ez a legnagyobb segítség az otthonteremtéshez.

Ez az érem egyik oldala. De a fiataloknak is rá kell önniük, a sült galamb nem repül senkinek a szájába. Az élet küzdelem, és nem szabad elfelejteni, ingyen nem adnak semmit. Ám nincs olyan gát, ami végül is megállíthatná a szorgalmas, törekvő embert az előrelépésben, még akkor sem, ha csak 25 éves.

Halász Miklós

Késik a szántóföldi zöldség

Az utóbbi hetek esőzései az ország zöldség-gyümölcs-ellátása szempontjából elsőrendűen fontos Heves megyében is helyre állították a talaj vízgazdálkodását. A viszonylag hűvös idő, főként a szinte hideg éjszakák hatására azonban változatlanul lassan fejlődnek a szántóföldi zöldségfélék és a gyümölcsök. Márpedig lényeges árcsökkenést csak ezek piacra kerülésétől lehet várni. Különösen a közismerten melegigényes dinnye, paprika, uborka és paradicsom fejlődése lassú az átlaghoz képest.

Más években ilyenkor már a szántóföldi ültetvényekben is színesedett a paradicsom, az idén viszont még éppen csak virágozik, legfeljebb mogoró nagyságúak a gyümölcsei. A piacon kapható paradicsom még mind fólia alatt terem, s az árát is az ezzel járó meglehetősen magas költségek határozzák meg. Néhány kevésbé melegigényes zöldségnövénynek, például a káposztának, az előbbiekkal ellentétben kifejezetten kedvezett a hűvös, csapadékos idő.

Elutazott hazánkból Helmut Kohl

Záróeseményéhez érkezett szombaton az háromnapos program, amelynek során Helmut Kohl, a Német Szövetségi Köztársaság szövetségi kancellárja hivatalos látogatást tett Magyarországon.

Délelőtt Hajdú-Bihar megyében vendégeskedett a kormányfő, feleségével és NSZK-beli több más személyiséggel együtt. A vidéki látogatásra a vendégeket elkísérte Marjai József, a Minisztertanács elnökhelyettese, Nagy János külügyminiszteriumi államtitkár, Esztergályos Ferenc külügyminiszter-helyettes és Kovári Péter, a Magyar Népköztársaság bonni nagykövete is.

A program a reggeli órákban a megyeszékhely Debrecen régi és újabb nevezetességeinek megtekintésével kezdődött. A szövetségi kancellár a városnézés során — Sikula György, az MSZMP Hajdú-Bihar megyei Bizottságának első titkára és Szabó Imre megyei tanácselnök kalauzolásával — felkereste a történelmi múltú nagytemplomot, az oratóriumot, majd betért az egyik üzletközpontba. Be-

nyomásairól elismerőleg nyilatkozott, mert — mint mondta — alkalma nyílt megcsodálni a régmúlt és a legújabb kori történelem emlékhelyeit, valamint közelebbi személyes tapasztalatokat szerezni a debreceni emberek életéről.

Miután elkészült az NSZK kancellárja a debreceni program házigazdájától a református kollégium oratóriumában — köztük dr. Bartha Tibor püspöktől a magyarországi református egyház zsinatának elnökétől, a magyarországi egyházak ökumenikus tanácsa elnökétől — a Hortobágy volt a látogatás következő állomása. Itt Polgár Sándor, a vásáros és a nemzetközi lovasnapok.

Nádudvarra látogattak ezután a vendégek. A Vörös Csillag Termelőszövetkezetben Szabó István elnök volt a házigazda. A közös gazdaság nemrégiben épült új művelődési központjában tartott tájékoztatója után a vendégek megtekintették a gazdaság egyik üzemeységét, és egy tsz-tag háztáji gazdaságát.

ország első nemzeti parkját, 65 ezer hektáron. A mezőgazdasági termeléssel összekapcsolják a természetvédelmet. A természeti értékek továbbbővítését szolgálják például olyan génebankokkal, amelyek segítik az ősi magyar szürke szarvasmarha, valamint a hosszú szőrű rackajuh fennmaradását. Negyvenháromezer hektáron gazdálkodik a Hortobágyi Állami Gazdaság, amelynek a nagy kiterjedésű szántóterülete mellett hatezer hektáros halastava is van, és profiljába tartozik az állattartás. Jeles rendezvényt látogatott az esztendőnként ismétlődő hídi lovasnapok.

A tsz-látogatást követően a kabai vasútállomásról indult el — Magyar-

Néptánctalálkozó

Pillanatok — Nagy László fotóriportja

